

Na prezbitერიju zunaj letnica 1755. Kvadratičen prostor z visečo kupolo. Ladja ima verjetno starejše križaste oboke. Vonik vsaj do prvega nadstr. s kvadratnim žlebasto izpodrežanim vencem.

Vel.oltar lesen, bogat rokoko iz okr.1755. Dobro polihromiran. 6 prav lepih kipov.

Prižnica nekoliko okorno delo 2.pol.18.stol. z reljefi, ki se nanašajo na verski nauk. Dva rokokojska str. oltarja z dokaj dobrimi belimi kipi.

V sev. lesen kip M.B. z detetom na polmescu, ki je bil v vel.oltarju v Doblju. Dokaj dobro delo zgodnjega 17.stol.

Stele, CXI, 10.9.1952, str.34.

(St. Egid.)

Pravilno orientirana cerkev stoji v sredi vaselka v n.v. 302 m.

Viri in literatura :

Cerkev sestavljajo: pravokotna ladja, enako širok in visok, apsidalno zaključčen prezbitერიj, ob severno stran ladje prizidan, prizmatičen zvonik.

Gradnja je kamenita, ometana. Streha je enotna sedlasto-strešasta, škrljeva, zvonikova dvojna čebulasta, škrljeva. Cerkev je zelo preprosta.

Zunanjščina: Vsa cerkev je brez talnega zidca in s profiliranim maltastim fabionom, sicer je nerazčlenjena. Fasada ima preprost pp portal iz l.

1907. ter 3 pp line v čelnem delu. Severna ladjina podolžnica ima 1, južna 4 pp okna (zapadno s profilirano karniso) ter cementen pp portal. Prezbitერიj ima v severni steni pp okno z maltastim okvirjem, v apsidalnem zaključku pa malo okroglo lino z napisom nad njo +/L I G/ 1755, pač letnico postavitve prezbitერიja.

Zvonik opasuje nekaj podzidek, v višini ladje kamenit, nekoliko preistrešen zidec, na vrhu pa preprost fabion. Na oglih ga poživljajo ližene. V zvonici je zakristija, v katero vodi iz vzhoda pp portal, iz zapada pa

osvetljuje pp okence. V zvonik vodi ppk kamenit portal v l. nadstropje zapadne stene. Sledi več pp linic, a na vrhu biforne ppk zvonove line. Nad zapadnimi linami se najahajata letnici 18., pod to pa 1732.

Notranjščina: Tlak je cementen. Zidana pevska empora počiva na 2 toskanskih stebrih, na križnem in banjastem oboku, medtem ko desnega zavzemajo stopnice, vodeče nanjo. Njeno fasado poživljajo kanelirani pilastri, angelške glavice, z jajčnikom ovita spdps polja ter profilirana zidca. Vsa štuk-dekoracija je tipična za naše 17. stol.

Ladja je izredno dolga in ozka. Njene stene členijo 4 pari polslopov, ki nosijo oproge, 3 križne oboke in zaobljen prehod k zahodnemu slavoloku. Prezbitერიj ima v oghih 4 kombinirane slope, okrašene z akantom, ki prehaja v nekake volute, pokriva pa ga kapasta kupola. Ovalni zaključek je apsidalen. Vso cerkev krasi enaka dekorativna slikarija kot Sv. Uršulo, ter delo Fr. Gornik iz l. 1907.

V zakristijo zvonico vodi preprost, kamenit pp portal. Zakristija ima opečni tlak, pokriva pa jo križni obok.

Oprava: Glavni oltar ima zidano menzo z vdolbino in 2 polstebroma, prostorno razgiban podstavek, ki prehaja v obhodna loka ter nastavek, katerega nosita 2 stebra in 2 slopa s po 2 pilastroma, prekinjeno golšasto ogredje ter atektonsko pojmovana atika, ki se zaključuje z rokajsko školjko. Vse oltar krasi bogata školjkovina in rokaj. V srednji dolgbini, ki se konkavno-konveksno zaključuje, stoji opat Ilj s košuto, na prehodnih lokih 2 Menihapuščavnika, eden brez atributov, drugi s križem, knjigo in merjascem. V atični dolbini je klečeči Hieronim, bijoč se s kamnom po prsih, ob strani sta Magdalena in Rozalija, vso atiko pa ogrinja draperija, katero drži 2 lebdeča putta.

2 lebdeča putta. Oltar je zelo kvalitetno delo iz 2. tretinje 18. stol., ki je gotovo nastalo pod vplivom bližnjega žičkega samostana. Enaka stranska oltarja sta zelo preprosta. Imata kamenito menzo z dolbino, dvakrat v prostor vstopli podstavek, v katerega sredini je tabernakelj, okrašen z rokajem in angelsko glavico ter figure. Na desnem stojita 2 duhovnika (ob enem obsedenec) na vsaki strani Nikolaja, za katerim so na zidu aplicirane školjke, na vrhu pa Srce Jezusovo v gloriiji oblakov in žarkov, ob strani pa na 2 oblakih plavajoča angela.

Na levem obdajata 2 nuni Immaculato iz l. 1907. (preje je bil tu kip sv. Katarine), ozadje pa je enako oblikovano kot pri prejšnem oltarju, le da je Srce Marijino prebrto z mečem. Na desnem oltarju stoji mali kip Marije iz Dobja, ki je sicer star, a ne prav datable. Je ljudsko delo. Vsi oltarni kipi so leseni, belo pobarvani, deloma pozlačeni. Oba oltarja sta zelo kvalitetna, gotovo iz samostanskega miljeja in iz 3. četrtine 18. stol. Prižnica je okrogla in spodaj trebušasta. Njen baldahin krasijo lambrekini, cancelo pa reliefi: Kristusa in Samaritanke, 12-letnega Jezusa v templju, Kristusa vrtnarja z Magdaleno. Precej črvojedni reliefi so kvalitetno delo in spominjajo na Holzingerja Jožefa. Čas nastanka prižnice je 3/4 18. stol. Orglje so preporste, okrašene z akantom in školjkovino ter iz srede 18. sto. Zakristijska oprava je močno prhla. Ključavnica njenih vhodnih vrat je revolverska.

Oprema: je bp.

Zvonik: Je k ladji prizidan. Zvonica ima kameniti obok. Zvonov ni.

Podstrešje: Oboki so kameniti. Zidovi nad oboki niso ometani.

Resume: Najstarejši del cerkve je gotovo vzhodni del ladje, ki je mogoče še srednjeveški. Zapadni del ladje s pevsko emporo so prizidali kasneje, verjetno l. 1711, ker ~~xx~~ je ta letnica bila na prejšnjem portalu. Zvonik so prizidali l. 1732, prezbitერიj pa l. 1755. Takrat so obokali tudi vso cerkev, je nekoliko dvignili ter ji v naslednjih desetletjih nabavili novo opravo.

Okolica: Vse ~~xx~~ kapele so bp.

Konservatorske opombe: Cerkev je zelo vlažna, zato je vsa oprava močno prhlj. Potrebna bi bila učinkovitejša ventilacija notranjščine.

Ostalo:

Opombe:

J. Curk: Celjska topografija(Šentjur), rkp.str.125, 125', zapiski 1960.